

REVISTA MUZEELOR Nr. 1, 1964

de FLORIANA BOROS și VALERIU LEAHU

Editorialul primului număr al *Revistei muzeelor* formulează menirea și obiectivele pe care urmează să le transpună în fapte periodicul. Revista își propune să popularizeze activitatea multilaterală — de cercetare, de organizare a expozițiilor, de restaurare și conservare — desfășurată de muzee; să promoveze un climat favorabil discuțiilor creatoare axate pe diferite coordonate ale activității muzeografice; să informeze cadrele de muzeografi în legătură cu progresele științei românești și de peste hotare, în domeniile care interesează; să facă cunoscute cele mai variate metode de activitate cultural-educativă de masă.

Este plină de satisfacții constatarea că, încă odată cu primul număr, revista afirmă, în realizarea obiectivelor propuse, deplină maturitate și înaltă competență.

Cele cinci rubrici care vor alcătui permanent structura periodicului — „studii și cercetări”; „activitate cultural-educativă”; „păstrarea patrimoniului muzeal”; „muzee și colecții”; „cronică, recenzii, însemnări” — ne par a constitui cadrul firesc, judicios întocmit pentru ca *Revista muzeelor* să fie ceea ce, într-adevăr, trebuie: o tribună de dezbateră a celor mai actuale probleme și preocupări ale muzeografiei românești.

În paginile consacrate primei rubrici, studiul *Rolul muzeelor în cercetarea naturii patriei*, semnat de Dr. Mihai Băcescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul Muzeului de Științe naturale „Grigore Antipa”, pledează în favoarea necesității și importanței activității de cercetare la muzeele de științe ale naturii. Elementul deosebit de util, de valoros și atât de bine-venit îl constituie îndeosebi precizarea unor obiective de studiu, care să stea în atenția lucrătorilor din muzeele de științe ale naturii.

Dr. C. S. Nicolaescu-Plopșor, membru corespondent al Acad. R.P.R. semnează referatul *Contribuția instituțiilor muzeale la cunoașterea străvechilor așezări omenesti de pe teritoriul R.P.R.* De fapt este relatat aportul unor muzee din țară numai în activitate de cercetare a paleoliticului, mezoliticului și neoliticului incipient de pe teritoriul țării noastre.

Studiul *Cercetări arheologice la Tirgșoru-vechi*, semnat de Gh. Diaconu și Nicolae I. Simache, interpretează succint descoperirile din stațiunea arheologică complexă de la Tirgșor, cercetată de Institutul de Arheologie al Acad. R.P.R. în colaborare cu Muzeul de istorie din Ploiești. Trebuie precizat că aceste descoperiri foarte importante, au fost valorificate mai profund și mai amplă în diferite alte prilejuri, semnificate chiar în notele de subsol ale studiului din *Revista muzeelor*. Elementul nou care este comunicat de astă dată, îl constituie integrarea istoriei stațiunii de la Tirgșoru-vechi în istoria locală a zonei subcarpatice muntene.

Studiul *Date noi cu privire la activitatea artistică a lui C. D. Rosenthal și N. Popescu*, întocmit de Petre Oprea, apare, în primul rând, ca o contribuție — consistentă — la cunoașterea vieții și operei acestor doi artiști romini. Dincolo de aceasta, studiul este însă pilduitor în alt sens: ca exemplu — ce s-ar cere mereu repetat în paginile *Revistei muzeelor* — de investigație și valorificare a patrimoniului muzeistic (studiul este un fragment dintr-o comunicare mai amplă: „Identificări de opere și date noi asupra unor artiști din sec. XIX prezentați în Galeria națională a Muzeului de artă al R.P.R.”).

În studiul *Formarea și dezvoltarea comunei Bisoca (regiunea Ploiești) și evo-*

luția formelor sale social-economice, elaborată de Tancred Bănăţeanu şi Olga Horşia, se remarcă documentarea de natură istorică şi etnografică, pe baza căreia este urmărită dezvoltarea sub aspecte multiple a comunei — din veacul XVI şi până azi. Publicarea acestui studiu în paginile *Revistei muzeelor*, trebuie înţeleasă în intenţia periodicului de a oferi muzeelor etnografice ori secţiilor etnografice ale muzeelor raionale şi regionale — un caz şi el pilduitor de preocupare şi activitate ştiinţifică.

În sfârşit, studiul *Rolul muzeelor de etnografie şi artă populară în orientarea creaţiei de artă populară*, semnat de Paul Petrescu, defineşte câteva din direcţiile de evoluţie ale artei populare în condiţiile transformărilor socialiste, precum şi căile de sprijinire de către muzee a creatorilor populari. Studiul se impune mai ales prin precizarea sarcinilor ce revin instituţiilor muzeale în procesul dezvoltării tezaurului de artă populară românească, în etapa actuală.

Rubrica „Activitatea cultural-educativă” este inaugurată de referatul *Organizarea muncii educative de masă în instituţiile muzeale*, semnat de Florian Georgescu. Împărtăşind o valoroasă şi bogată experienţă dobândită în acest sens de Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, referatul se remarcă nu numai prin surinderarea unor aspecte concrete, practice, ci şi prin fixarea premizelor teoretice care stau la baza activităţii cultural-educative. Astfel, referatul apare ca o contribuţie eficientă, iar publicarea sa în paginile revistei trebuie salutăată.

Referatul cu tema *Rolul expoziţiei de muzeu în educarea ştiinţifică şi patriotică a maselor*, întocmit de Nicolae Lupu, emite o gamă bogată şi variată de idei, subliniind eficienţa educativă a diferitelor categorii de muzee (de ştiinţe ale naturii, de istorie, de artă etc.). Expunerea ar fi ciştigat, dacă s-ar fi axat pe rolul educativ al unei singure categorii de muzee, aprofundind aspectele tratate şi mai ales, concretizându-le.

În nota *Expoziţii de artă populară în centre muncitoreşti*, Iadviġa Formagiū şi Milcana Pauncev prezintă o bogată şi exemplară activitate desfăşurată de Muzeul de artă populară al R.P.R., cea de organizare a unor expoziţii temporare de artă populară în uzine şi întreprinderi din Capitală, la Reşiţa, Oneşti etc. Elementul valoros al notei îl constituie precizarea unor amănunte şi criterii de organizare a expoziţiilor — fapt ce apare ca o împărtăşire de experienţă plină de rezultate.

În sfârşit, Titus Haşdeu şi Hortensia Chişu informează succint despre activitatea şi organizarea muzeului din Bran, în nota *Muzeul cetăţii Bran şi prietenii săi*.

Rubrica „Păstrarea patrimoniului muzeal” cuprinde un interesant material semnat de Corina Nicolescu şi Florica Virjoghie: *Cercetarea şi restaurarea ţesăturilor în cadrul Muzeului de artă al R.P.R.* Autoarele subliniază importanţa unor piese vestimentare de mare valoare istorică şi intrinsecă şi prezintă o metodă de restaurare a unor costume de epocă.

Rubrica „Muzee şi colecţii”, prezintă două unităţi de ştiinţe ale naturii, un muzeu de istorie, altul de etnografie şi o casă memorială cu profil de istorie literară.

Margareta Moşneagă şi Matei Tâlpeanu semnează nota *O nouă expunere la secţia de şt. naturii a muzeului Olteniei*. Autorii reliefează modul interesant şi instructiv în care este prezentată în muzeu, evoluţia lumii. Deosebit de sugestivă este secţia care prezintă natura regiunii.

Apoi, Vasile Iacob face prezentarea acvariumului Muzeului „Delta Dunării” din Tulcea. Articolul cuprinde o descriere a faunei subacvatice din regiunea gurilor Dunării, punând accent deosebit în prezentarea acelor specii a căror origine, fel de viaţă şi de înmulţire prezintă particularităţi deosebite.

Constantin Bălan şi Eugen Comşa prezintă expoziţia de bază a Muzeului de istorie a Capitalei în articolul *Reflecţia principalelor evenimente din istoria Capitalei în Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti*. Subliniind că „procesul dezvoltării oraşului Bucureşti este înfăţişat în cadrul evoluţiei generale a istoriei ţării noastre”, autorii prezintă modul în care expoziţia M. I. B. ilustrează succesiv aspectele cele mai importante din viaţa desfăşurată pe actualul teritoriu al oraşului Bucureşti, începând din orinduirea comunei primitive şi până în contemporaneitate. Autorii precizează că „Modul deosebit de interesant în care colectivul de cercetători ai unităţii a reuşit să prezinte publicului preţioasele colecţii de obiecte ca şi întreaga activitate muzeistică desfăşurată pentru popularizarea acestei instituţii culturale, justifică pe drept cuvânt aprecierea de „unitate frunţasă” atribuită Muzeului de istorie a oraşului Bucureşti”.

În continuare, Florea Bobu Florescu, semnează articolul *Colecţia de etnografie şi artă populară de la Goleşti*. Este vorba de unul din muzeele noi din ţara noastră, organizat în conacul familiei Goleştilor.

Muzeul prezintă atât istoria acestei familii, care a avut un rol important în viața politică și culturală a veacului trecut, cât și evenimentele petrecute în această clădire în vremea răscoalei din 1821 și a revoluției de la 1848. Autorul se oprește și asupra secției de etnografie din acest muzeu.

Corin Grosu semnează articolul *Muzeul memorial „I. L. Caragiale” din Ploiești*. Prezentind muzeul, autorul arată că s-a urmărit a se oferi vizitatorului „o viziune monografică asupra vieții și creației marelui satiric, cu trimiteri la locurile și momentele memoriale ale etapelor succesive”.

Revista se încheie cu o rubrică de cronică, recenzii și însemnări, între altele,

fiind prezentate: *Anuarul muzeului etnografic al Transilvației, 1957—1958*” (o prezentare ca aceasta apare cam tardivă); „Apulum”, publicație a muzeului din Alba Iulia; muzee sovietice, bulgare și maghiare prezentate în „Muzeum” etc.

Apariția *Revistei muzeelor* răspunde unui deziderat vechi în cultura noastră și îndeosebi în activitatea unităților muzeistice din Republica Populară Română. Publicînd studii, articole și note avînd drept scop reflectarea activității muzeelor, a experienței acestora și mai ales materialele care să ajute munca desfășurată de muzee, periodicul își va îndeplini în chip într-adevăr eficient misiunea pe care o are.